

Pappenheimius consilia animosque incolarum obstinatos fracturus, dirutis munimentis ipsius urbis ædibus intulit flammæ, quas subito exortus turbo longe lateque dissipavit. Tum vero, inquit Pufendorfius, nullum crudelitatis ac libidinis genus ab effectum rati militis rabie omissum. Contigit hoc mense Majo, quo animum intendisse vates videri potest cum canit:

Nec lego purpureos inserta recentia flores,
Non mihi flos pratis mollibus ullus hiat.
Ut taceam occasionem cladis Magdeburgicæ vatem his versibus innuisse:

Hic pietatis honos? ea libertatis amata
Gratia? quid fieret, si scelus ausa forem?

Nimirum cum Christianus Wilhelmus Marchio Brandenburgicus, Præsulatus Magdeburgici Administrator a Cæsare dirione (quæ conferebatur in filium Cæsaris Leopoldum Wilhelmum) exueretur; indeque per Præsulatum & Magdeburgi inciperent ritus Pontificii introduci, non poterant non & pietatis & libertatis habere rationem Magdeburgenses, quorum animi valde irritabantur, eaque voluntatum inclinatio erigebat Administratorem, ut suppetias rogaret Gustavum Sueciæ R. qui moram interponebat easdemq; Saxonem adversus Cæsarem frustra poscebat;